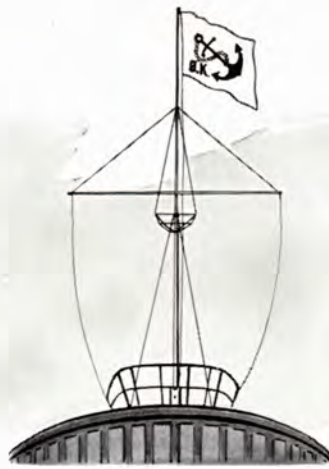

ØK

BLADET

ÅRGANG 5 · NUMMER 6 · DECEMBER 1962

ØK - BLADET

Udgivet af

AKTIESELSKABET DET ØSTASIATISKE KOMPAGNI
Holbergsgade 2, København

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

G. Holst

REDAKTIONSUDVALG:

J. L. Buch-Larsen

C. E. Olsen

E. Sivertsen

REDAKTIONENS ADRESSE:

ØK-Bladet, A/S Det Østasiatiske Kompagni, Sekretariatet,
Holbergsgade 2, København K

Husk at melde adresseforandring

TRYK:

Bogtrykkeriet Forum, København

Eftertryk kun med redaktionens tilladelse

Front page: Vespa, the world's first and perhaps most popular scooter, is sold solely by E.A.C. in the Federation of Malaya and Singapore.

Bagside: Brasilien. De modne røde kaffebær vaskes i vaskeanlægget, hvor bønnerne skilles fra frugtkødet.

Back page: Brazil. At the washing plant the beans of the ripe cherry-like coffee fruits are separated from the pulp.

ØK's motorafdeling i Singapore og Malaya	3
Thailands tak	6
Ny skinkefabrik i New Orleans	7
Træbesøg fra Birma	9
D.V.K. 50 år	9
Kompagni-nyt	10
Hvad er kaffe?	13
25 years with E.A.C., South Africa	17
3. elefant hjemme	17
Århus basishavn for Østen	18
Ridder på »Gøngehusfarmen«	18
Sporten	18

INDHOLD:

Forsidebillede: Vespa, verdens første og måske populæreste scooter, forhandles af Ø.K. i Det malayiske Statssamfund og Singapore.

Singapore. Motorafdelingens nyopførte udstillingslokaler, kontorer og værksteder på Orchard Road.

Singapore. New showrooms, workshop and offices of the Motor Division, Singapore, at Orchard Road.

ØK's motorafdeling i Singapore & Malaya

I juli 1957 overtog Kompagniet agenturerne for de verdenskendte Fiat biler og Vespa scootere og åbnede motorafdelinger i Singapore og Det malayiske Stats-samfund. Fiat bilerne fremstilles af Fiat fabrikkerne – FIAT S.p.A., Torino – der er en af Europas største industrivirksomheder, og den femte største inden for automobilindustrien. Fiat fabrikkerne beskæftiger i dag over 110.000 mand og producerer omkring 3.500 biler om dagen.

Vespa kommer fra scooterfabrikken Piaggio & Co. i Pontedera, der er verdens største scooterfabrik, med en daglig produktion på over 1.300 enheder. Vespa scooteren er den første og utvivlsomt den populæreste scooter, der nogensinde er fremstillet.

Lige fra starten, da motorkøretøjer begyndte at vinde indpas i denne del af verden, blev bilforretningen i Singapore og Malaya domineret af to kæmpe-bil-koncerner, som ville være førende også andre steder i Det fjerne Østen, såvel som i Australien og på det europæiske marked.

Ingen af vore filialer i Malaya havde egnede lokaler, maskiner eller værktøj. Ej heller havde man teknisk uddannet personale – hverken asiatisk eller europæisk – men alligevel gik man i gang med denne helt nye opgave.

Der blev øjeblikkeligt oprettet hovedstationer for en motororganisation i byerne Singapore, Kuala Lumpur og Penang med reparationsværksteder, servicemulig-

heder og store lagre af reservedele, således at kunderne blev klar over, at der var de bedste muligheder for service også efter købet af et køretøj. Få måneder senere havde Kompagniet erhvervet egne udstillingslokaler i Kuala Lumpur og Penang, og i Singapore blev lejede lokaler bygget om og anvendt til udstilling. Kort efter udvidedes organisationen med motorafdelinger i Ipoh og Malacca med både reservedelslagre og servicestationer. Der blev også åbnet et mindre udstillingslokale i Kuantan i forbindelse med et depot for østkysten af Malaya.

Der blev derefter udnævnt forhandlere og agenter i Singapore distriktet, i Malaya og i de tre Borneo-distrikter: Sarawak, Brunei og Britisk Nordborneo. Efter lidt mere end to års virksomhed havde vi i konkurrence med over 50 bilmærker indtaget 4. pladsen, kun overgået af tre af de mest populære Commonwealth-mærker, der alle har fordelen af at være beskyttet af præferencetold. Vort gennemsnitlige månedlige salg af personbiler for de første otte måneder af 1962 i Singapore, Malaya og Borneo beløb sig til 137 enheder.

Fra en meget beskednen begyndelse har Vespa-agenturet udviklet sig til at blive et af Malaya-organisationens gode aktiver. I 1961 blev der i Singapore, Malaya og Borneo solgt ialt 5.682 Vespa scootere inklusive vare-scootere, mod 75 enheder i anden halvdel af 1957, da vi begyndte vort pionerarbejde med at gøre Vespa scooteren kendt på dette marked. Vort gennemsnitlige månedlige salg i 1962 har været 410 enheder, hvilket er mere end 50 % af det totale salg af scootere.

Demonstration af Vespa scooter hos Singapores motorafdeling.

Demonstration of a Vespa Scooter at the Singapore showrooms.

Vespa vare-scootere udstillet hos Ø.K., Singapore.

Vespa commercial vehicles on display at E.A.C., Singapore.

Fiat 1800 B hos Ø.K.'s motorafdeling i Kuala Lumpur.

The Fiat 1800 B in the showrooms of Motor Division, Kuala Lumpur.

Penang kontorets store værksted.

An impressive view of the Motor Division, Penang

Også Penang kontoret har Fiat og Vespa udstillinger med godt blikfang.

Also our Penang office has attractive Fiat and Vespa displays.

Nøjagtig fem år efter at vi havde overtaget repræsentationen for Fiat og Vespa, flyttede Singapore kontorets motorafdeling ind i vore egne nyligt opførte lokaler, Orchard Road nr. 545, hvis udstillingslokaler regnes blandt de bedste i Singapore, og den 16. juli 1962 foretog filialbestyrer P. E. Berner den officielle åbning af den nye virksomhed.

L. T. Vigano.

E.A.C. MOTOR DIVISION, SINGAPORE/MALAYA

The Motor Divisions of The East Asiatic Company Ltd. in Singapore and the Federation of Malaya were established in July 1957, when our Company secured the agencies for FIAT and VESPA, world renowned makes of motor cars and motor scooters. – The Fiat cars are manufactured by Messrs. Fiat S.p.A. in Turin, Italy, one of Europe's largest industrial concerns and fifth highest ranking in the world of motor car manufacturers Messrs. Fiat S.p.A. now employ more than 110.000 people and produce about 3.500 cars a day.

Vespa, the first scooter made, comes from Messrs. Piaggio & Co.'s Pontedera plant, Italy, the biggest scooter factory in the world, with a daily production of over 1.300 units. The Vespa scooter is indisputably the most popular scooter ever made.

Since motor vehicles came to this part of the world, the

motor car trade in Singapore and Malaya has been dominated by two mammoth motor car concerns, which would not only have excelled anywhere else in the Far East but also in Australia and Europe. In spite of this and in spite of the fact that none of the Company's branches in Malaya had special premises or facilities, including tools and machinery, for handling automotive agencies, and neither had local nor expatriate personnel with experience within the automotive lines, the Company nevertheless took up this completely new line. Main centres for the motor organization were immediately established in Singapore, Kuala Lumpur, and Penang with workshops, service facilities (including ample supplies of spare parts), ensuring the confidence of the public in after-sales service and care. A few months later own showrooms were ready in Kuala Lumpur and Penang, and rented premises converted into motor showrooms in Singapore. Shortly afterwards the organization was enlarged by the establishment of Motor Division branches, complete with service facilities, in Ipoh and Malacca. A small showroom and depot for the East Coast of Malaya was also opened at Kuantan.

Simultaneously dealers and agents were appointed throughout Singapore, the Federation of Malaya, and the three Borneo territories: Sarawak, Brunei, and British North Borneo.

Within slightly over two years of establishing the Motor Division we reached fourth place in sales of passenger motor

cars in Singapore, Malaya, and Borneo against competition from well over fifty different makes, being surpassed by only three of the most popular and aggressive Commonwealth makes, all protected by preferential tariffs. Our average monthly sale in Singapore, Malaya, and Borneo of new passenger cars, based on sales for the first eight months of 1962, was 137 units.

From a very moderate start the Vespa agency has now developed into one of the assets of the Malayan organization. A total of 5.682 Vespa scooters (including commercials) were sold in Singapore, Malaya, and Borneo in 1961 against 75 units for the second half of 1957, when we, as pioneers, introduced the Vespa scooter in this market. Our average monthly sales in 1962 have been 410 units, which is more than 50 % of all scooters sold.

Exactly five years after our taking over the Fiat and Vespa agencies, Motor Division, Singapore, moved into our own and newly-completed premises at 545, Orchard Road, which incidentally, are considered to be among the best in Singapore, and on 16th July, 1962 Mr. P. E. Berner, manager of the Company's Singapore branch, officially opened the new building.

L. T. Vigano.

Mr. P. E. Berner hoists the Company flag to inaugurate the official opening of Motor Division's new showrooms.

Filialbestyrer P. E. Berner hejser Kompagniets flag ved indvielsen af Singapore filialens nye motorafdeling.

Thailands Tak...

Bådsmand Chr. Jørgensen, der var »plejemor« for det danske kongepars første elefanter fra Thailand, som kom til Danmark i juni måned om bord på M/S »Sinaloa«, har fået et usædvanligt bevis på thailændernes taknemmelighed på grund af den pleje og omsorg, han viste dyrene under sørejsen.

Da »Sinaloa« på sin næste rejse ankom til Bangkok, blev Chr. Jørgensen inviteret på en fire dages tur til Nordthailands jungle, hvor han oplevede at se elefanter arbejde i teaskovene.

Ved tilbagekomsten til Bangkok blev bådsmanden modtaget af direktøren for skovbrugsdepartementet, som ønskede at bringe ham en personlig tak, fordi han havde sørget for, at elefantungerne til den danske kong var kommet så godt frem.

THAI GRATITUDE

Mr. Chr. Jørgensen, the boatswain of the M/S »Sinaloa«, who on board was the »foster-mother« of the two first baby elephants presented to the Danish Royal Couple in Thailand, which arrived here during the month of June, has received a most unusual proof of the gratitude of the Thai people for the care and attention he showed the animals during the voyage.

When the »Sinaloa« called at Bangkok on her next voyage, Mr. Chr. Jørgensen was invited on a four day's tour to the jungle of N. Thailand, where he witnessed elephants working in the teak forests.

On his return to Bangkok the boatswain was received by the director of the Thai Forest Industry Organization, who personally wished to express his gratitude because Mr. Jørgensen had taken such care to ensure that the baby elephants reached the Danish King in good condition.

NY SKINKE FABRIK I NEW ORLEANS

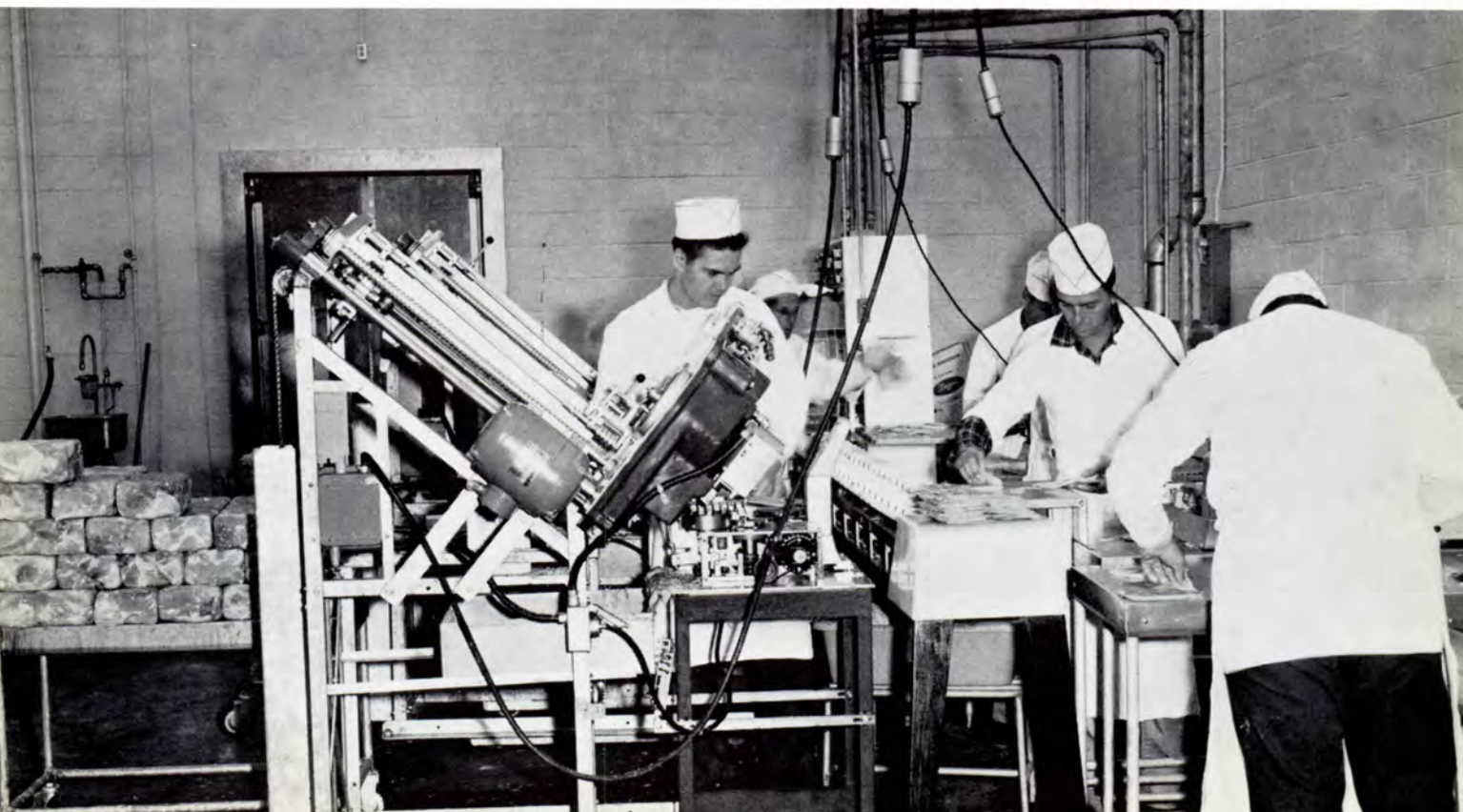

Danske skinker opskæres på store automatiske pålægsmaskiner i den nye New Orleans fabrik.

Large automatic machines for slicing Danish hams are in operation at the New Orleans plant.

Den 12. september 1962 holdtes en gallafrokost på det nye »Royal Orleans Hotel« i New Orleans, i staten Louisiana, for at fejre åbningen af Los Angeles filialens nye Danfoods afdeling dér til opskæring og pakning af DANOLA skinke og andet flæskeskød. Georg Benn Pedersen, som fornylig kom til New Orleans fra Los Angeles kontoret, vil forestå ledelsen af afdelingen.

Mr. Ralph Levey, chefen for firmaet Normark & Associates, der er salgsagenter for Danfoods, bød gæsterne velkommen, og filialbestyrer Gorm Larsen gav i sin tale et rids af udviklingen af Danfoods, siden det blev åbnet i 1958 og frem til dets nuværende førende position som leverandør af en af de populære varer

Filialbestyrer Gorm Larsen taler om Danfoods' virke i Los Angeles og New Orleans.

Mr. Gorm Larsen, Vice President, E.A.C., Inc., making his speech on Danfoods activities in Los Angeles and New Orleans.

til charcuteribranchens udstillingsdiske. Den store efterspørgsel efter DANOLA produkterne, ikke blot i det vestlige Amerika, havde gjort det nødvendigt at bygge en ny fabrik til også at forsyne områderne i de sydlige og østlige stater. Blandt de faktorer, som havde været bestemmende for valget af New Orleans som sæde for den nye filial, var, at man kunne sende danske varer direkte til byens fortrinlige frihavn, ligesom det var let der fra at fordele varer til de forskellige distrikter i Mississippi Valley og Atlantic Seabord, og dette gav New Orleans en fordelagtig position som detailmarked for kødvarer.

Gorm Larsen udtalte derpå en tak til de mange fremtrædende personligheder i New Orleans, som havde ydet en uvurderlig hjælp ved oprettelsen af den nye Danfoods fabrik. Senere blev han af byens borgmester, Victor Schiro, udnævnt til æresborger i New Orleans og fik overrakt byens nøgler. Samme formiddag blev Gorm Larsen, Mr. Levey og driftslederen af den nye Danfoods fabrik, Ken Steenolsen, interviewet over to lokale TV-stationer, ligesom åbningen af den nye fabrik også var genstand for stor omtale i de lokale aviser.

NEW DANFOODS PLANT IN NEW ORLEANS

On Wednesday, September 12th, a gala luncheon was held at the new »Royal Orleans Hotel« in New Orleans, Louisiana, to commemorate the opening of the East Asiatic Company's newest branch of the Danfoods Division, processors and packagers of Danola ham and other pork products.

The plant will be under the supervision of Mr. George Benn, who was recently transferred from the Los Angeles Office to take over this position.

Mr. Ralph Levey, head of Normark & Associates, food brokerage firm for Danfoods, welcomed the guests, and Mr. Gorm Larsen, Vice President of the East Asiatic Co., Inc., outlined the development of the Danfoods Company since its inception in 1958 to its present thriving status as purveyor of one of the most popular items sold in delicatessen cases. The wide acceptance of Danola products, not only in the Western United States, but also in the Southern and Eastern sections, warranted the building of a new plant to serve these areas. According to Mr. Larsen, among the factors favouring the choice of New Orleans were ease of distribution to all areas in the Mississippi Valley and Atlantic Seabord, its position as an ideal retail market for meat products, and the excellent facilities of its freeport for the many ships arriving from Denmark. Mr. Larsen also paid tribute to the dignitaries of the City of New Orleans whose aid had been invaluable in establishing the new Danfoods plant.

Highlight of the occasion was the presentation to Mr. Larsen of the key of the city and honorary citizenship of the City of New Orleans by Mayor Schiro.

As a preview to the opening of the Danfoods plant Mr. Larsen, Mr. Levey, and Mr. Ken Steenolsen, plant manager of Danfoods operations, were interviewed over the local NBC and CBS television stations and extensive local newspaper coverage was also given to the event.

TRÆBESØG FRA BIRMA

To repræsentanter fra State Timber Board, Rangoon, der fornylig var på forretningsrejse til Europa og Det mellemste Østen, besøgte i dagen fra 27/9-4/10 1962 København og aflagde bl.a. besøg på Kompagniets hovedkontor, hvor løbende forretninger i teaktræ blev diskuteret. Gæsterne og Kompagniets repræsentanter, fotograferet ved globen i vestibulen, er fra venstre:

Skovrider Torben Klüwer, kontorchef Eskild Andresen, Lt.Col. Myo Myint, Vice-chairman, S.T.B., Rangoon, prokurist C. F. Holten-Andersen, U Ba Ohn, Director, Marketing and Milling, S.T.B., Rangoon, U Tun Hman, fra hovedkontorets Træafdeling i Rangoon, underdirektør H. Friser Frederiksen og kontorchef Erik Hansen.

VISITORS FROM S.T.B., RANGOON

Two representatives from the State Timber Board, Rangoon, who were recently on a Fact Finding Mission to Europe and the Middle East, visited Copenhagen from 27th September to 4th October, 1962, and called at our Company's Head Office where our business in teak wood with Burma was discussed. The guests and the representatives of our Company, photographed at the Globe in the Entrance Hall, are from the left:

Mr. Torben Klüwer, Mr. Eskild Andresen, Lt. Col. Myo Myint, Vice-chairman, S.T.B., Rangoon, Mr. C. F. Holten-Andersen, U Ba Ohn, Director, Marketing and Milling, S.T.B., Rangoon, U Tun Hman, from the Timber Department of our Head Office, Rangoon, Mr. H. Friser Frederiksen, and Mr. Erik Hansen.

D.V. K.

Den 12. december 1962 er det 50 år siden, at Etatsråd H. N. Andersen og andre fremtrædende danske forretningsmænd stiftede Det Vestindiske Kompagni med hjemsted i Charlotte Amalie på St. Thomas.

Prins Axel, Prinsesse Margaretha og Prins Axels søster, Prinsesse Margrethe, vil i forbindelse med en rejse til New York aflægge et besøg på St. Thomas i begyndelsen af december.

ØK-bladet gratulerer med de 50 år!

(Iøvrigt henvises til artiklen »Her bor vi« i ØK-bladet nr. 3, juni 1961, om Det Vestindiske Kompagni).

THE WEST INDIAN COMPANY 50 YEARS

The 12th December, 1962 it will be 50 years since His Excellency H. N. Andersen and other prominent Danish business men established The West Indian Company, with domicile in Charlotte Amalie, St. Thomas.

In connection with a tour to New York T.R.H. Prince Axel and Princess Margaretha and H.R.H. Princess Margrethe, the sister of Prince Axel, will pay a visit to St. Thomas at the beginning of December.

»ØK-bladet« congratulates the Company on its 50th anniversary!

(In addition, we refer to the article »This is where we live« in the ØK-bladet, No. 3, June 1961, on The West Indian Company).

KOMPAGNI-nyt

COMPANY-NEWS

Fredag den 28. september 1962 ankom den thailandske finansminister, The Hon. Sunthorn Hongladarom, på besøg til Danmark. Næste dag holdtes en officiel frokost på Christiansborg, hvor fiskeriminister A. C. Normann fungerede som vært i stedet for udenrigsminister Per Hækkerup, som deltog i F.N.'s møder i New York. Om søndagen var Kompagniet vært ved en uofficiel lunch på Langelinie Pavillonen, hvor blandt andre statsminister J. O. Krag med frue var til stede.

On September 28th, 1962 The Hon. Sunthorn Hongladarom, Minister of Finance for Thailand, arrived in Copenhagen on a visit to Denmark. The next day an official lunch was held at Christiansborg Castle, where Mr. A. C. Normann, the Danish Minister for Fisheries, acted as host in lieu of Mr. Per Hækkerup, the Danish Minister of Foreign Affairs, who at that time was participating in the meetings

Den thailandske finansminister, The Hon. Sunthorn Hongladarom og statsminister J. O. Krag.

The Hon. Sunthorn Hongladarom, the Minister of Finance, Thailand, and Mr. J. O. Krag, the Danish Prime Minister.

of the U.N. in New York. On Sunday our Company was host at an unofficial lunch at the Langelinie Pavilion where, among others, Mr. J. O. Krag, the Danish Prime Minister, and Mrs. Krag were present.

Direktør Mogens Pagh aflægger et kort besøg i New York i begyndelsen af december 1962.

Mr. Mogens Pagh will pay a short visit to New York at the beginning of December 1962.

Den 21. september 1962 holdt Skibsfdelingen en lunch på M/S »Falstria« ved Orientkaj i Frihavnen for Kompagniets københavnske afskibere. Direktør S. Storm-Jørgensen var vært ved frokosten, hvori deltog ca. 40 gæster.

On 21st September, 1962 our Shipping Department held a lunch for our Company's Copenhagen shippers on the M/S »Falstria« at Orient Quay in the Freeport. Mr. S. Storm-Jørgensen was the host at the lunch in which participated about 40 guests.

Underdirektør T. W. Schmith besøgte i tiden fra 25. 10. – 20. 11. 1962 Nairobi og Durban i forbindelse med Kompagniets industrielle aktiviteter i Kenya og Sydafrika.

From 25th October to 20th November, 1962 Mr. T. W. Schmith visited Nairobi and Durban in connection with our Company's industrial activities in Kenya and South Africa.

Den 14. september afholdtes på Kompagniets hovedkontor generalforsamling i Mount Austin (Johore) Rubber Estates Limited under forsæde af formanden, direktør E. Strandberg. Det vedtoges at udbetale 5% i dividende for regnskabsåret 1961/62. Direktor

Axel Brøndal og plantageinspektør C. O. Jørgensen genvalgte til bestyrelsen.

A general meeting of the Mount Austin (Johore) Rubber Estates Limited was held on 14th September, 1962 at our Head Office with Mr. E. Strandberg, the chairman, presiding. The proposal to pay a 5% dividend to the shareholders for the financial year 1961/62 was adopted. Mr. Axel Brøndal and Mr. C. O. Jørgensen were re-elected members of the Board.

Den 21. september afholdtes på hovedkontoret generalforsamling i Aktieselskabet Det Østasiatiske Industri og Plantage Kompagni, og det blev besluttet at udbetale et udbytte til aktionærerne på 14% af den genopskrevne kapital på 20 mill. kroner.

The East Asiatic Industry and Plantation Company Ltd. held its general meeting at our Head Office on 21st September, 1962, and it was decided to pay to the shareholders a 14% dividend on the capital which had been increased to 20 million Danish Crowns.

M/T »Siam« er blevet solgt til franske købere og afleveredes den 31. 10. 1962 i Le Havre, og M/S »Selandia« er blevet solgt til italienske købere til op-hugning.

The M/T »Siam« has been sold to French buyers and was delivered at Le Havre on 31st October, 1962, and the M/S »Selandia« has been sold to Italian shipbreakers.

Med henblik på oprettelsen af Malaysia og Nordborneos forventede stigende betydning genoptager Kompagniet sine aktiviteter i Britisk Nordborneo. C. E. Dalgas, Singapore, forflyttes til Britisk Nordborneo og stationeres i Jesselton.

With a view to the formation of Malaysia and the expected increasing importance of North Borneo our Company resumes its activities in British North Borneo, Mr. C. E. Dalgas is being transferred from Singapore and will be stationed at Jesselton.

Direktøren for Burma Asiatic Co., Rangoon, U Mo Kyaw, ankom den 4. november til København sammen med sin familie, inviteret af SAS, til indvielsen af selskabets Coronado service på Det fjerne Østen. De var på turen hertil ledsaget af Major Pe Aye, B.A.C.'s værkstedsleder i Rangoon, som skulle deltage i servicekurser hos Daimler Benz og Folkevognsfabrikkerne.

Under sit ophold i København, hvor U Mo Kyaw og hans familie var Kompagniets gæster, havde U Mo Kyaw lejlighed til at diskutere forretning med hovedkontorets forskellige afdelinger og Dumex. Han aflagde også et kort besøg hos Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson i Stockholm.

Den 13. november gik turen tilbage til Birma via Nordpolen og Tokio.

U Mo Kyaw, the General Manager of Burma Asiatic Co., together with his family arrived at Copenhagen on 4th November, as guests of SAS on the inauguration flight of their Coronado service to the Far East.

U Mo Kyaw and family were accompanied by Major Pe Aye, Manager of the B.A.C. workshops in Rangoon, who was to take part in special service courses with Daimler Benz and Volkswagenwerk.

During his visit to Copenhagen, where U Mo Kyaw and his family were our Company's guests, U Mo Kyaw took the opportunity to discuss business matters with various departments at the Head Office and with Dumex. A short visit was also paid to Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson in Stockholm.

U Mo Kyaw and his family left for Burma by air via the North Pole and Tokyo on 13th November.

•

I oktober måned besøgte lederen af Burma Asiatic Co.'s maskinafdeling i Rangoon, U Thane Maung, Kompagniets hovedkontor i forbindelse med deltagelse i en verdens salgs- og service-konference, som firmaet J. Lucas (Export) Ltd., London, afholdt i England.

Ved samme lejlighed besøgte U Thane Maung også tyske, svenske og danske maskinproducenter, som B.A.C. repræsenterer.

During the month of October U Thane Maung, Manager of the Machinery Department of Messrs. Burma Asiatic

Co., paid a visit to our Head Office prior to attending the World Sales and Service Conference of Messrs J. Lucas (Export) Ltd., London.

On the same occasion U Thane Maung also visited German, Swedish, and Danish machinery manufacturers represented by B.A.C.

•

Kompagniet har sammen med den liberianske regering stiftet The Liberian Produce Marketing Corporation, der skal organisere opkøb og eksport fra Liberia af palmekerner, palmekerneolie, kaffe, te, piassava etc. Korporationen, der ejes af den liberianske regering og halvt af Ø.K., men ledes af Kompagniets repræsentant, får sæde i hovedstaden Monrovia.

The Liberian Government and our Company have formed The Liberian Produce Marketing Corporation in order to organize the buying and the export from Liberia of palm kernels, palm kernel oil, coffee, tea, piassava etc. The corporation, which is owned jointly by the Liberian Government and E.A.C., but under the management of a representative of our Company, will have its office in Monrovia the Liberian capital.

Gæstebogen

The guest book

Ismail Rahman (Dato Dr. Ismail Bin Dato Abdul Rahman) P.M.N., Minister of the Interior of the Federation of Malaya.

Dr. C. D. Orchard, tidl. Dep. Minister of Lands & Forests, Province of Brit. Columbia, Canada.

Lt. Col. Myo Myint, Vice Chairman, State Timber Board, Burma.

U Ba Ohn, Director, State Timber Board, Burma.

Harald Nielsen, underdirektør, Atlas A/S.

Jørgen Schou, ingeniør, Atlas A/S.

J. Lehmkühl, President, U.S. Time Corporation, Waterberg, Conn.

M. van Vlierden, Vice President, Bank of America, European Division.

Kennet D. C. Reid, Director, MacAndrews, London.

Panayotis Economou, 1st Secretary, Greek Embassy, Bruxelles.

Personale-nyt

Staff-News

Udnævnelser

Appointments

Fungerende kaptajn H. C. A. Hansen til kaptajn med virkning fra 17. 7. 1961. Han fører M/S »Poona«.

Fungerende kaptajn P. Møllerup til kaptajn med virkning fra 28. 3. 1962. Han fører M/T »Java«.

Fuldmagter

Powers of Attorney

Der er udstedt specialfuldmagter til Tom Raahauge Larsen, Hovedbogholderiet, Heinz Freddy Langfeldt, Erik Plesner, Bent Weichel, Importafdelingen, Kjeld Danø, Kontrolafdelingen, og Chr. Birger Lunøe, Træafdelingen.

På et bestyrelsesmøde den 13. juli 1962 i The Old East African Trading Co. Ltd., Mombasa, er sekretær Henry Andreasen, Mombasa, og filialbestyrer George Kuhn, Nairobi, blevet valgt til medlemmer af Selskabets bestyrelse.

Forflytninger

Transfers

Skovfoged Poul Kristiansen, Bangkok, til Ghana.

P. J. Bøcker Jensen, Eksportafdelingen, er midlertidigt udlånt til Lagos.

Reservedelsspecialist Jørgen Ingemann Nielsen, Ghana, til Lagos.

C. E. Dalgas, Singapore, til Jesselton, Borneo.

Nyansættelser

Trykker Jørgen Keld Pihl Beyer for udsendelse til Bangkok.

Automobilsælger Bent Jørgen Paulsen, til Ghana.

Ingeniør Gunnar Munch Jørgensen, til Lagos.

Trykker Børge Hilmer Nissen, til Lagos.

Filialbestyrer E. J. Jansen, Bangkok, har været på forretningsbesøg ved hovedkontoret.

Filialbestyrer Knud Risum, Salvador (Bahia), har været på forretningsbesøg hos europæiske tobaksforbindelser.

Fra Oversøisk Industri Afdeling har ingeniør E. Byskov været i London og forhandlet med bl.a. Mr. Amjad Ali, formand for bestyrelsen af det pakistanske Investment Promotion Bureau, om oprettelse af en fabrik for håndværktøj i Pakistan, og civilingeniør J. A. Jensen har været i Colombia for at undersøge mulighederne for at bygge en fabrik dér til fremstilling af loddetin og trykkerimetal.

Efter at Ole Herman Nielsen, Ghana, er udtrådt af Kompagniets tjeneste, er ledelsen af savmøllen overtaget af Bent Jacobsen.

Pensioneret kontorchef G. Laugesen, der midlertidigt har gjort tjeneste i Inter Office, er pr. 10. 10. 1962 ophørt med denne tjeneste og er afrejst til U.S.A. for at bosætte sig der.

Kontorchef Eskild Andresen, Træafdelingen, afrejste den 8. november til Østen for at besøge Kompagniets teakleverandører i Birma og Thailand. Forventet tilbagekomst omkring den 1. december.

Jørgen Peder Christensen, Dar-es-Salaam, mekaniker Ole Albert Abel og mekaniker Ejvind Sønnichsen, Ghana, er udtrådt af Kompagniets tjeneste.

Helge Andersen
Forhyringskontoret.

Forvalter,
Axel Hansen

Formand
Niels Johan Hansen

Mærkedage

Red letter days

25 års jubilæum

Helge Andersen, Forhyringskontoret, 17. 12. 1962.

Forvalter Axel Hansen, Trælageret, 1. 1. 1963.

Formand Niels Johan Hansen, Trælageret, 1. 1. 1963.

80 år

Pens. maskinchef C. V. Christensen, 26. 12. 1962.

70 år

Pens. kaptajn F. J. Ravnsnæs, 24. 12. 1962.

65 år

Hovedkasserer Kaj E. Rørmose, Hovedkassen, 22. 1. 1963

60 år

Oldfrue, fru Helene Christensen, 15. 1. 1963.

Kaptajn O. Kinch, 24. 1. 1963.

Formand Carlo Sørensen, Pakhuset, 25. 1. 1963.

Maskinchef Poul Glerbæk, 5. 2. 1963.

50 år

Maskinchef E. Brink, 20. 12. 1962.

Kontorchef Robert E. Torp, Kontrolafdelingen, 23. 1. 1963.

Kontorbud Hans Werner Andersen, 6. 2. 1963.

Kontorchef Jørgen Møllmann, Afregningsafdelingen, 14. 2. 1963.

Ankomsten på hjemmeferie

On home leave

Cand. pharm. J. A. Rath, Sven-Erik Ronak, Bangkok, Vagn Holbøll, Buenos Aires, Ole Melchior, Dar-es-Salaam, Erik Wikstrøm Jensen, Chr. Linnemann Matthiesen, Niels Jørgen Møller, Helge Nielsen, Niels Tinggaard Petersen, Ghana, skovrider Torben Brühl, Jakarta, filialbestyrer E. A. Bacher, Johannesburg, H. J. W. Kristoffersen, Kampala, Axel Strandberg, Nairobi, Erling Andersen, Nigeria, skovrider Torben Klüwer, Rangoon, Leif Møller, Sao Paulo.

Udsendelse til filialtjeneste

Service abroad

Jens Nørlyng, Eksportafdelingen, til Mombasa.

Steen Andersen, Eksportafdelingen, til Usumbura.

Ingeniør Hugo Bang Pallesen, Eksportafdelingen, til Lahore, Pakistan.

Knud Aage Olsen, Importafdelingen, er efter uddannelse hos danske og tyske tobaksfabrikker udsendt til Salvador (Bahia), Brasilien.

Ole Meyer Sørensen, Skibsafdelingen, til Mombasa.

Søren Clemens Sørensen, Træafdelingen, til Paris.

Dødsfald

Obituary

Hovmester Chr. Gaihede er den 6. oktober 1962 afgået ved døden, 80 år gammel. Han blev ansat i Kompagniet som kok i 1906 og udnævntes til hovmester i 1912. Bortset fra en ca. 5-årig periode i begyndelsen af trediverne, da han var ude af Kompagniet og drev selvstændig restaurationsvirksomhed i København, gjorde Chr. Gaihede tjeneste til 1949, da han blev pensioneret. Gaihede var med på M/S »Selandia«s jomfrurejse i 1912.

HVAD ER KAFFE?

I oktober-nummeret af ØK-bladet fortalte Kent Linnet, Santos, om kaffens dyrkning og historie. Denne gang afsluttes artiklen med en beretning om behandlingen af kaffebærrene og om, hvorledes det færdige produkt, kaffebønnerne, omsættes på verdensmarkedet.

Af de høstede kaffefrugter skelner man mellem de røde, modne og de mørke bær. De første ligner kirsebær, medens de mørke ser ud som nødder med en hård skal udenom. »Kirsebærrene« føres til vaskeanlægget (et vandbassin – se bagsiden), medens de mørke føres direkte til tørrepladserne.

Det er en vanskelig proces at vaske kaffe. Det er nødvendigt, at bærrene føres direkte fra marken til vandbassinene. Man lægger kaffen i blød i ca. et døgn for at blødgøre det yderste skind og frugtkødet underneden, således at det lige kan rives af, når det går igennem »pulperen«.

Trykket i denne maskine er imidlertid så svagt, at hverken selve kaffebærrene eller »pergament-hinden« knuses. Efter denne proces spredes kaffen ud på tørrepladsen og soltørres. For at undgå fermentering må kaffen ikke ligge i lag, der er tykkere end ca. 5 cm, og det er nødvendigt med ret hyppige mellemrum at vende bærrene. Tørringen tager ca. en uges tid. Om natten lægges bærrene i store bunker for at beskytte dem mod nattens fugtighed. Senere anbringes kaffen i plantagens lader, hvor den ligger ca. tre uger, og så går den til møllen.

Nogle af kaffedyrkerne har også tørreanlæg, en slags varmeinstallationer eller ovne, som fyres op med træ eller trækul.

Vaskeanlæg til kaffe er temmelig dyre, og kun ret store plantager har råd til et sådant anlæg. De mindre plantager tager høsten direkte fra marken til tørrepladserne, som er lavet af cement eller mursten. Når kaffen er tilstrækkelig tør, køres den i lade.

På møllerne går såvel den vaskede som den uvaskede kaffe først gennem en afskalningsmaskine og ledes derefter ad nogle kanaler til en klassificeringsmaskine,

hvor bønnerne sorteres efter størrelse. På vejen gennem denne maskine, bliver beskadigede bønner og urenheder sorteret fra.

Kvaliteten af den gennemsnitlige kaffemølleproduktion varierer fra zone til zone, men hvis klassificeringsmaskinen ikke har rensset kaffen, så man når frem til den type som ønskes, bliver kaffen sorteret ved håndkraft, et arbejde, der normalt udføres af kvinder og børn. Til sidst, når kaffen er færdigbehandlet, fyldes den i jutesække, som kan rumme 60 kg netto, og kaffen sendes så pr. jernbane eller lastbil til afskibningshavnen. For imidlertid at beskytte kaffepriserne, har den brasilianske regering nedlagt visse regler, hvorefter de ankomne partier kaffe må afvente frigivelse til eksport. I Santos, den vigtigste afskibningshavn, må partierne ofte ligge og vente fra 1–1½ år.

Med hensyn til kvalitet og karakteristika har man opstillet internationale regler angående kaffens renhed, d.v.s. kaffens kvalitet, bønnernes størrelse og form, farve og risteevne, således at kaffekøbmanden på basis af en ganske enkel beskrivelse vil vide, hvad det er, han køber, uden at se kaffen.

Kaffeforretning er yderst traditionsbunden, men hvis der opstår uoverensstemmelse om et parti, og køber og sælger ikke kan nå til en venskabelig overenskomst, kan sagen forelægges »The Board of Arbitration« i enten New York, London, Hamborg, Bremen, Amsterdam eller Le Havre, og dets afgørelse er endelig.

Oprindelig gik kaffen fra kaffedyrkerne via kaffemøllerne til en kommissionær i havnene, før den nåede eksportøren, men nu til dags har de store eksportfirmaer deres egne møller og køber direkte fra plantagerne. Efter at kaffen er blevet rensset på møllerne, bliver den sendt til afskibningshavnene, hvor der omhyggeligt trækkes prøver, når kaffen går ind i pakhusene, og prøven deles mellem pakhuset og køberen, således at man til enhver tid har en omhyggelig kontrol med, hvad der ligger på lager. Skønt varerne er blevet behandlet på private kaffemøller i det indre af landet,

svarer de endnu ikke helt til kravene på de forskellige eksportmarkeder, og eksportøren må derfor bearbejde de forskellige partier sådan, at de kommer til at svare til de ønskede eksporttyper. Blandinger og analyser foretages på kontorerne, men det gøres på grundlag af de prøver, som blev trukket, da kaffen blev modtaget i pakhuset, og dette viser, hvor vigtigt det er, at prøver trækkes og behandles af ansvarlige folk.

For at blive en dygtig kaffeeksportør er det bydende nødvendigt at kende de forskellige markeders smag og ønsker, og disse er meget forskellige, afhængig af det pågældende lands klima og måden, hvorpå kaffen laves. En kaffebrænder eller importør kan have andre ønsker end en anden i det samme land eller den samme by. Det siger sig selv, at eksportøren må have en hel del erfaring, før han er i stand til at blande lige bestemt den kvalitet, hans købere ønsker at modtage.

Skønt man i kaffehandelen har internationale betegnelser, må det lige nævnes, at hvad man f.eks. i Danmark eller Frankrig accepterer som »type New York 4, strictly soft cup etc.« ikke vil blive accepteret til det amerikanske marked. Dette viser, hvor nødvendigt det er at kende hver eneste importørs særlige behov. Som følge heraf må et firma, som eksporterer kaffe, ligge med store lagre af mange kvaliteter, således at firmaet er i stand til at fremkomme med mange forskellige typer af lagervarer, som vil dække kundens behov, og som vil ligge indenfor den pris, han er villig til at betale.

Kaffe er en temmelig dyr artikel at gøre forretning i. Den nuværende gennemsnitspris er ca. US \$ 40.50 pr. sæk à 60 kg, og det kræver, at man har store midler til sin rådighed.

Det er en vare, hvis værdi er fuldstændig afhængig af udbud og efterspørgsel, og foruden at den er afhængig af vejrforholdene i blomstrings- og høstperioderne, er kaffe en artikel, der gøres stor spekulationsforretning i. Denne form for forretning er dog for nedadgående på grund af voksende regeringskontrol og indgreb fra myndighedernes side.

For at forhindre et muligt tab på et måske farligt »long«-engagement foretager man en »hedge« på kaffe- og sukkerbørsen i New York eller i Santos ved at sælge sin effektiv-vare på »future«-kontrakter, og sommetider må man gå den anden vej at beskytte sit »short«-salg. Igennem de sidste 6-7 år er kaffeforretning blevet besværligere end nogensinde, fordi forsyningerne til stadighed overstiger efterspørgslen.

Tilskyndet af de høje priser har bønderne, ikke blot i Brasilien, men også i de fleste andre kaffeproducerende lande, koncentreret deres arbejde om kaffedyrking. Alene sidste år nåede verdensproduktionen 70 millioner sække, medens forbruget kun steg til 53 millioner sække. Medens overskuddet hober sig op (Brasi-

lien alene ligger med overskudslagre på ca. 70 millioner sække), forsøger regeringerne i de producerende lande – og de får støtte i dette spørgsmål fra U.S.A. – at finde en løsning, men hidtil forgæves. Uheldigvis har Brasilien i mange år koncentreret sig om en kvantumspolitik, d.v.s. man har tænkt mere på store kvantiteter til en billig pris, end på kaffe af høj kvalitet til en rimelig pris. I øjeblikket gør »The Brazilian Coffee Institute« et stort propagandafremstød for fine kaffekvaliteter, og både instituttet og regeringsanordninger er medvirkende til at sætte kvaliteten i vejret.

I juli 1962 mødtes repræsentanter fra de producerende lande og repræsentanter fra forbrugerlandene hos »The Coffee Study Group« i New York* for at diskutere mulighederne for en langfristet international kaffeoverenskomst, og selv om det er vanskeligt at forudsige, hvad resultatet vil blive, skulle det med forbrugerlandenes hjælp være muligt at stabilisere kaffepriserne, således at producenterne efterhånden vil blive i stand til at udføre deres forskellige planer om nedlæggelse af de gamle plantager, nyplantning, salg fremstød etc.

Kent Linnert

* Brasiliens repræsentant tilbød at lade 2.000 millioner kaffetræer rykke op, hvis alle kaffeproducenter i verden ville acceptere en kontrol af produktionen og derved opnå et ordnet verdensmarked for kaffen. Man enedes på konferencen om en 5-årig kvotaordning for kaffeeksporten, en ordning som man håber vil virke tilfredsstillende, og som skulle kunne gennemføres derved, at de kaffeimporterende lande (altså forbrugerne) vil medvirke til arrangementets succes.

Kaffen spredes ud på tørrepladsen og soltorres.

After washing the coffee is spread out on the drying grounds exposed to the sun.

WHAT IS COFFEE?

In the October number of the »OK-bladet« Mr. Kent Linnet, Santos, wrote on the history and cultivation of coffee. This time he concludes his article with an account of the treatment of the coffee berries and how the finished product, the coffee beans, is sold on the world market.

After the coffee harvest a distinction must be made between the mature red berries and the dark, dry ones. The first mentioned remind you of cherries while the others look like nuts with hard husks. The »cherries« are taken to the washing plant (a water basin – see back page) while the hard ones go straight to the drying grounds.

Washing coffee is a difficult process. It is imperative that the berries are thrown into the receiving tanks immediately after they have left the field. Here the coffee is soaked in water for about 24 hours, in order to soften the outer skin and the underlying pulp so that it is easily removed when passing through the pulping machine. The pressure here is so light that it neither crushes the coffee bean itself nor the inner parchment. After this process the coffee is spread out on the drying grounds exposed to the sun. However, in order to avoid fermentation the layer of coffee must not be thicker than three fingers, and it is necessary to turn it over at frequent intervals. The drying takes about a week, depending upon the weather. During nighttime the beans are collected in big heaps to protect them from nocturnal humidity. Later on the coffee is stored in the »tulhas« i.e. the farm's depot, where it rests for approximately three weeks after which it is milled.

Some farms even have drying plants, a kind of heating installation or stove for which charcoal and wood are used. However, the installations for washing coffee are rather expensive, and only really good-sized farms can afford this. The small and medium farms take their crop right from the field to the drying grounds which are made of cement or of plain brick. After sufficient time here it is transported to the »tulhas«.

In the mills both the unwashed and the washed coffee first passes through a dehusking machine and is then conducted through some channels to the classifying machine, where the beans are separated according to size. On the way through this machine the majority of the defective beans and other impurities are eliminated.

The grade of the average mill-run differs from zone to zone, however, if the classifying machine has not cleaned the coffee down to the type desired, the coffee is submitted to hand-picking, which is usually done by women and children.

At length, when the coffee is ready, it is filled into jute bags each holding 60 kos. net, and the lots are railed or sent by lorry down to the ports, where it will be traded.

However, in order to protect prices the government has established rules and regulations according to which the incoming coffee lots have to await their release for export. In the principal port, which is Santos, this has sometimes taken 12 to 18 months.

As regard the quality and characteristics, international standards are laid down for the purity, i. e. the grade of the coffee, the drinking merits, size and form of the bean, colour and roast, so by a simple description any coffee merchant will know what he is buying without seeing the coffee.

The coffee trade is a most traditional one, but in case of any dispute about delivery where seller and buyer cannot reach an amicable settlement, the matter is appealed to the

Kaffebønnerne finsorteres ved håndkraft.

The hand-picking section.

Kaffesmageren bestemmer kaffens kvalitet. I de firkantede bakker er der brændte kaffebønner fra en bestemt plantage, og kaffen i glassene er lavet af de pågældende bønner.

Coffee taster taste-testing for quality. In the square containers are roasted beans from a particular plantation, and in the glasses are samples of coffee made from these beans.

De færdige kaffebønner vejes.

The coffee beans, packed in gunny bags, being weighed.

Boards of Arbitration in either New York, London, Hamburg, Bremen, Amsterdam, or Le Havre – and their verdict is final.

Originally the coffee went from the farmer via a miller to the trader in the port before it reached the exporter. Nowadays, however, the bigger export firms have their own mills and buy directly from the farms. After the cleaning at the mill the coffee is dispatched to the port where it is carefully sampled when entering the warehouses, and the sample is divided between the warehouse and the buyer to keep a close check at all times on what is deposited. Although the lots have been milled at private mills in the interior, they are not yet in accordance with the requirements of the different export markets, so the exporter must still manipulate the lots until they correspond to the various export types. All the blending and testing is done at the office, and is based on the samples drawn when the coffee was received at the warehouse, which shows how important it is that these samples are taken and handled by responsible people.

To become a successful coffee exporter it is imperative to be familiar with the tastes, wishes, and requirements in the different markets, as these differ quite a lot, depending upon the climate of the country in question and the way in which the beverage is brewed. The requirements of one roaster or importer may even differ from those of another roaster in the same country or town. It goes without saying that it takes a good deal of experience before the exporter is able to select the exact quality which his buyer wishes to receive. Although we have international standards it should be mentioned that what is accepted by, for instance, Denmark or France as »type New York 4, strictly soft cup etc.« will not be accepted by the U.S. market. This fact shows the importance of knowing each and every importer's requirements. Consequently it is necessary for a coffee exporting firm to carry big stocks of many varieties, enabling the firm to make up wide range of types or stock lots which will meet with the clients' requirements and match the price they are willing to pay.

Coffee is a rather expensive commodity to deal in, the present average price being approximately US \$ 40,50 per bag of 60 kos, and consequently this business requires large funds. Furthermore, being a commodity the value of which depends entirely upon supply and demand besides the development of the weather during the flowering and harvesting periods, coffee is a highly speculative commodity, a tendency which is now diminishing owing to the increasing government control and intervention.

To eliminate a possible loss on a perhaps dangerous long position, a hedge is made in New York at the Coffee and

Sugar Exchange or in Santos by selling part of the holdings on future contracts. Sometimes it goes the other way to protect a short sale. Altogether it is a question of running a sound and safe position. Depending upon the prospects of the coffee position it is up to the management to choose which way to go, as is the case in any other kind of business.

Over the last 6 to 7 years the coffee business has become trickier than ever because of the steadily increasing excess of supply over demand.

Encouraged by excellent prices, farmers, not only in Brazil but in the majority of countries engaged in coffee production, had dedicated themselves to coffee planting. By last year the total world production reached 70 million bags while consumption rose only to 53 million bags. As surpluses are piling up (Brazil alone approximately 70 million bags in stock), the governments of the producing countries with assistance from the U.S.A. have been trying to find a solution but so far in vain. Unfortunately Brazil has for many years carried out a volume-policy thinking more of big quantities at a cheap price than of high-quality coffee at a fair price. Now the Brazilian Coffee Institute is making much propaganda for fine coffees, and both the Institute and the government's regulations are stimulating the improvement of quality.

In July 1962, representatives of the producing countries as well as of the consuming countries met at the Coffee Study Group in New York* to discuss the possibilities for a long term international coffee agreement, and even if it is difficult to forecast what will be the result, it should, with the assistance of the consuming countries, be possible to stabilize coffee prices, which will eventually enable the producers to carry out the various plans of eradication, replanting, sales promotion etc.

Kent Linnet

* The Brazilian representative offered to have 2000 million coffee trees uprooted provided the world coffee producers would accept a scheme of controlled production and thereby secure a stable world market for coffee. A 5 year quota system for coffee exports was agreed upon at the conference, which it is hoped will prove satisfactory. It should be possible to realize this successfully with the assistance of the coffee-importing countries (i. e. the consumers).

Kaffen lastes til eksport.

Coffee being loaded for export.

Cecil Arthur Dullisear joined our Company on the 1st October, 1937 as a member of the staff at the Port Elizabeth Office almost at the same time as that office was opened. During the war he joined the South African forces, was taken prisoner at Tobruk and spent several years in prisoner-of-war camps in Italy. Upon his return to civilian life he rejoined the Port Elizabeth Office. In 1955 he was transferred to our Johannesburg Office, where he is sub-manager and in charge of our S. A. Pine organization.

Reginald Martin Wayne joined the Company on the 8th October, 1937 at the age of 25. He commenced work in the Durban Office as sales representative in the General Department and during the war 1940 to 1945 served with the South African forces in the Middle East. On his return to civilian life he was transferred to the Cape Town Office to take charge of the General Departments there, and recently also the Export Department.

25
YEARS
WITH
E. A. C.,
S. AFRICA

3. ELEFANT HJEMME

Elefanten i indhegningen byder gæstfrit sin yngre kollega »Plai Mongkol» velkommen til Københavns Zoo.

With great hospitality the elephant in the enclosure welcomes »Plai Mongkol», its younger colleague, to the Copenhagen Zoo.

Søndag den 28. oktober om morgenen lagde M/S »Bogota« til ved Orientkaj i Frihavnen. Endnu en sjælden gæst var blevet bragt til landet af Ø.K., og denne gang var det baby-elefanten »Plai Mongkol«, den sidste af de tre elefanter, som det danske kongepar modtog under deres officielle besøg i Thailand i januar i år. Den var en gave fra »Det Thailandske Tobaksmonopol«. Efter en rask travetur på dækket blev den lille elefant igen lukket ind i sin bås og af en kran lempeligt sat ned på en lastvogn på kajen og kørt til Københavns zoologiske have, og her er den nu blevet anbragt sammen med de to andre lidt ældre elefanter, som kongeparret fik foræret af »Det Thailandske Skovbrugsdepartement«.

På foranledning af den danske konge har de tre elefanter nu fået nye navne, der alle refererer til steder, kongeparret besøgte i Thailand. Hunnen hedder nu BUAG HAH = navnet på det bjerg i Nord-Thailand, hvor den thailandske konges vinterresidens ligger, medens de to hanner, »Hr. Teak« og den sidst ankomne baby-elefant, nu hedder henholdsvis CHIENGMAI og LAMPOON = navnene på to byer i Nord-Thailand.

3rd ELEPHANT AT HOME

Early in the morning on 28th October the M/S »Bogota« moored at the Orient Quay in the Freeport. Another rare guest had been brought to Denmark by The East Asiatic Company, and this time it was »Plai Mongkol« the last of the three elephants, presented to the Danish Royal Couple during their official visit to Thailand in January this year. It was the gift of the Thai Tobacco Monopoly.

After a short tramp on the deck of the M/S »Bogota« the baby elephant was again locked up in its box and cautiously lowered by one of the big cranes onto a lorry, which took it to the Copenhagen Zoo where it now is with the two other elephants, previously presented to the Royal Couple by the Thai Forest Industri Organization.

At the request of H.M. the Danish King the three elephants have now all been given new names referring to places in Thailand visited by the Royal Couple. The female has been named BUAG HAH = the name of the mountain in N. Thailand on which the winter residence of the Thai King is situated, and the two males, »Mr. Teak« and the baby elephant, have been called CHIENGMAI and LAMPOON respectively = the names of two towns in N. Thailand.

ÅRHUS

BASISHAVN FOR ØSTEN

Den 1. oktober 1962 blev Århus af en af verdens største skibsfartskonferencer, Far Eastern Freight Conference, der tæller 18 store linierederier, anerkendt som basishavn for afskibninger til Østen. Anerkendelsen betyder, at de jysk-fynske eksportører nu kan afskibe deres varer direkte og til lavere priser end før, og samtidig er havnen blevet styrket i den løbende og kommende konkurrence med Hamborg. Århus er nu Nordens fjerde basishavn, idet kun København, Oslo og Göteborg i forvejen har fået anerkendelse.

Et resultat af anerkendelsen har bl.a. vist sig ved, at Ø.K., der hidtil kun har haft én månedlig afgang fra Århus til Østen, indsætter to skibe på farten, der nu foregår til basisfragt.

RIDDER PÅ

»GØNGEHUSFARMEN«

Den 8. oktober 1962 rundede direktør Edvard Strandberg 65 år, og samtidig galoperede en rytter ind på de grønne plæner med et budskab fra DUMEX:

Denne uforfærdede riddersmand er et symbol på kampånd, stålsat vilje og jernhelbred. Vi håber, De må bevare de tre nævnte egenskaber i mange år endnu og ønsker Dem hjertelig til lykke med dagen.

Ridderen er nu blevet optaget i folkeholdet på »Gøngehusfarmen« med parken som sit specielle domæne.

ØSTASIATISK KOMPAGNIS

holdklub

(Ø. K. B.)

Til den årlige generalforsamling, der fandt sted onsdag den 26. september, havde kun et fåtal af medlemmerne – udover bestyrelsen – givet møde. Det er faktisk for dårligt, at interessen for denne årlige begivenhed er så ringe. Generalforsamlingens forskellige punkter gav ikke anledning til større diskussioner, og den af bestyrelsen foreslåede liste til ny bestyrelse blev godkendt, hvorefter denne i det kommende år bliver:

Formand, H. Berner, GE 2088

Næstformand, H. Jacobsen, D.S., AS 6600 lok 55

Sekretær, A. Gärtner, C. 8300, lok. 200

Kasserer, V. Hansen, Kontrolafd., C. 8300 lok. 127

Aletik, S. Rambo, Importafd., C. 8300 lok. 155

Badminton, L. Hartvigsen, Hovedbogh.,

C. 8300 lok. 253

Bordtennis, J. E. Nielsen, Importafd., C. 8300 lok. 192

Fodbold, S. Hansen, Træafd., C. 8300 lok. 257

Gymnastik, H. V. Sørensen, Eksportafd. Bogh.,

C. 8300 lok. 279

Håndbold, H. Froberg Nielsen, Importafd.,

C. 8300 lok. 178

Roning, J. Dalsbo, Skibsafd., C. 8300 lok. 177

Tennis, T. Vieth, Træafd., C. 8300 lok. 242

Til revisor genvalgte enstemmigt J. Bull, Kontrolafdelingen.

Skulle der endnu være nyansatte, som er interesseret i at blive medlemmer, kan disse få oplysninger hos ovennævnte.

Der har i år været særdeles god tilslutning til træningen på Maltegårdsvej søndag formiddag, og det har været glædeligt at møde en hel del nye ansigter, men vi savner stadig damer til at støtte vore hold. Det er trist gang på gang at tabe damekampene i holdturneringerne uden sværdslag, og vi kan ikke tro andet end, at der blandt vore mange damer må være nogle, som kan og vil hjælpe os.

Da vi ikke kan spille turneringskampe i lokalet i Tordenskjoldsgade, har vi lejet Hermeshallen hver lørdag

fra kl. 14–16. Interessen for bordtennis er stigende, og vore spillere har ved de allerede afholdte turneringer opnået gode resultater. Ved KFIU's parturnering, der blev afholdt i Valbyhallen den 14. oktober, blev der spillet i tre rækker, og vore hold vandt Mesterrækken og A-B-rækken, medens vort par i C-D-rækken blev nr. 3. Ved et åbent stævne, som ZERO afholdt, havde vi tre spillere med, og her blev vi nr. 2 i C-rækken, double. Vi har anmeldt hold i KFIU's holdturnering i B-rækken og håber på gode resultater.

Trods vor gode afslutningskamp, hvor vi slog favoritten Handelsbanken og derved var medvirkende til, at Tolderne blev nr. 1, blev det i år kun til en tredjeplads i Mesterrækken. Forskellen mellem Tolderne og os er imidlertid kun 3 points, så dersom vi tager os sammen til foråret, er der endnu en mulighed for at generobre føringen. I A-rækken ligger vort hold på næstsidste plads, så her må der tages energisk fat til foråret, dersom vi skal blive i A-rækken. For at stimulere interessen og hjælpe på træningen vil vi i december-januar afholde en intern indendørs turnering med kampe mellem vore forskellige afdelinger. Se nærmere herom på opslagstavlen.

Efter en lidt træg start synes der nu at være kommet gang i træningen i Idrætshuset. Vor sædvanlige interne »juleturnering« vil snart begynde. Opslagstavlen vil give oplysninger herom.

To af vore medlemmer har i sommerens løb gennemgået kursus og har opnået ret til at være dommere. Det er Jørgen Petersen og Jørgen Brahtz, Kontrolafdelingen. Til lykke!

Lørdag den 20. oktober vil blive husket af vore roere, idet ikke mindre end 7 bådehold startede til vor interne kaproning i strålende solskin og varme. Vinderne blev et hold fra Eksportafdelingen. Efter at kaproningen havde fundet sted, fulgte standerstrygningen, og en af de vådeste og koldeste sæsoner var hermed afsluttet.

Nu forestår arbejdet med rengøring og slibning af bådene, og vi håber, at interessen blandt roerne også vil medføre stor tilslutning til dette nødvendige arbejde, for at vore både kan være i god stand, når foråret kommer.

FODBOLD I MADRAS

Gennem en årrække har vort kontor i Madras deltaget i en turnering, arrangeret af Madras United Club. I år var turneringen særdeles spændende for os, idet det lykkedes for vort hold at komme i finalen. I semifinalen vandt vi over det stærke hold fra Madras Engineer Group, Bangalore, med 4–3 efter en meget spændende kamp, men i finalen mod Wimco, Madras, som blev spillet i regnvejrr og på en meget våd bane, blev vort hold besejret med 1–0. Vort hold viste god fodbold, og vi ønsker til lykke med resultatet og håber på, at det næste år må lykkes at vinde mesterskabet.

NYT FRA VORE SKIBSKLUBBER

Holdene fra »Sumbawa« og »Malacca« ligger i øjeblikket i spidsen i »Den skandinaviske søfarts fodboldverdensserie«, hvori der deltager over 700 hold fra skandinaviske skibe. Resultatet er så meget mere beundringsværdigt, som Danmark kun er repræsenteret med 79 skibe i denne turnering.

Også fra »Simba« er der godt nyt. Dette skib har haft Nils Middelboe fra K.B. med som passager, og hr. Middelboe har givet klubben på »Simba« så mange gode tips og instruktioner under sit ophold ombord, at det må kunne forventes, at »Simba«-holdet også vil være med i opløbet om fodbold-mesterskabet.

Ved De?

at mønternes historie afspejler sig i deres navne? Fra vejningen af metalstykkerne har vi betegnelsen talent = vægt; også mark, lire og pund er oprindelig vægtbetegnelser.

£ = 1 pund Easterlings = kommende fra øst; iøvrigt stammer betegnelserne for de engelske penge fra de italienske vekselrere (Longobarderne) i Lombard Street:

£ = Lire, s = Soldi, d = Denari.

